

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΝΔ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

του Δημήτρη Στρατούλη*

Η έκθεση του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ για την «Ελληνική Οικονομία και Απασχόληση έτους 2007», που δόθηκε στη δημοσιότητα αυτή την εβδομάδα ανέδειξε ως σοβαρότερες συνέπειες των εφαρμοζόμενων την τελευταία 20ετία από τις κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ νεοφιλελεύθερων πολιτικών τις εξής:

- Τη στρεβλή οικονομική ανάπτυξη, που αντί να βασίζεται στην αύξηση των παραγωγικών επενδύσεων, στηρίζεται στη συνεχή υποχώρηση του κόστους εργασίας, στην συρρίκνωση της σταθερής και πλήρους απασχόλησης σε όφελος της μερικής και ελαστικής, κυρίως όμως στην αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης και στην ανάπτυξη του οικοδομικού τομέα, λόγω κυρίως του υπερδανεισμού των νοικοκυριών.
- Την ανισοκατανομή των εισοδημάτων μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας και την αύξηση των περιφερειακών αλλά και των κοινωνικών ανισοτήτων, αφού το 20% των πιο πλούσιων απολαμβάνουν έξι φορές μεγαλύτερο εισόδημα από το 20% των πιο φτωχών της χώρας μας.
-

- Τη μείωση της πραγματικής αγοραστικής δύναμης των μισθών στα επίπεδα του 1984, αφού τα 2/3 των εργαζομένων της χώρας μας αμείβεται με 500 – 1000 ευρώ το μήνα και ειδικότερα τα 2/3 των νέων εργαζομένων μέχρι 25 ετών αμείβεται με 300 – 500 ευρώ το μήνα. Τη συνέχιση της απόκλισης από τους Ευρωπαϊκούς μισθούς αφού ο μέσος μηνιαίος μισθός στη χώρα μας είναι 1501 ευρώ έναντι 2.391 ευρώ του αντίστοιχου ευρωπαϊκού.
- Τη ραγδαία αύξηση των ελαστικοτήτων στις εργασιακές σχέσεις κυρίως των νέων (7 στις 10 νέες προσλήψεις είναι σε θέσεις μη πλήρους απασχόλησης) ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των εργασιακών νόμων των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ της τελευταίας δεκαετίας, με τους οποίους προωθούσαν την εργασιακή απορύθμιση.
- Την ύπαρξη 1.000.000 (του 25% του εργατικού δυναμικού) εργαζομένων σε άτυπες και κατά συνέπεια ανασφάλιστες μορφές απασχόλησης.

Η έκθεση επιβεβαιώνει την εκτίμησή του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ για τη δραματική αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης των μισθωτών και συνταξιούχων και κατά το 2006 και για τον καλπασμό της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Για τις

δραματικές συνέπειες των ιδιωτικοποιήσεων, στην οικονομία, στην κοινωνία και στους εργαζόμενους. Επίσης ότι οι εργαζόμενοι της χώρας μας σε σχέση με τους άλλους εργαζόμενους στην Ευρώπη της ζώνης του ευρώ εργάζονται περισσότερο, πληρώνονται λιγότερο, φορολογούνται περισσότερο, έχουν περιορισμένα δικαιώματα, ένα πολύ φτωχό σύστημα κοινωνικής προστασίας, σε μια χώρα με την υψηλότερη ανεργία, μαύρη εργασία και διευρυνόμενη ακρίβεια.

Επίσης η έκθεση αναδεικνύει το πρόβλημα της υπερχρέωσης των οικογενειών των εργαζομένων στις τράπεζες (46% του ΑΕΠ) για στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια.

Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης που παρουσιάζει η χώρα μας δεν οφείλονται στη διεύρυνση της παραγωγικής βάσης της οικονομίας της και στην αύξηση των επενδύσεων στον μηχανολογικό εξοπλισμό, στην έρευνα και στην τεχνολογία, αλλά στην υπερχρέωση λόγω δανεισμού των νοικοκυριών.

Αυτή η εξέλιξη αποτελεί μια βραδυφλεγή βόμβα για το παρόν και το μέλλον της οικονομίας της χώρας, η οποία με υποβαθμισμένο τον παραγωγικό της ιστό και ξεπουλημένες στους ιδιώτες τις δημόσιες επιχειρήσεις κυριαρχείται πλέον από τους τραπεζίτες και τις παρασιτικές δραστηριότητες, που μάλιστα έχουν κέρδη που ξεπερνούν κάθε φαντασία.

Ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ από καιρό έχει καταγγείλει δημόσια, ότι οι τράπεζες στη χώρα μας

ουσιαστικά ανεξέλεγκτες από τις κυβερνήσεις έχουν συγκροτήσει ένα αμείλικτο καρτέλ που με εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ τους καταληστεύουν τον ελληνικό λαό ως σύγχρονοι νόμιμοι τοκογλύφοι με ληστρικά επιτόκια χορηγήσεων, με μηδαμινά επιτόκια καταθέσεων και με αδικαιολόγητες προμήθειες ακόμα και για απλές τραπεζικές υπηρεσίες. Οι τράπεζες παρακάμπτοντας τις εκλεγμένες κυβερνήσεις της χώρας, σταδιακά μετατρέπονται σε πραγματικό κέντρο όχι μόνο των οικονομικών αλλά και των πολιτικών αποφάσεων.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα μιας μακρόχρονης ταξικής οικονομικής πολιτικής που εφαρμόζεται με συνέπεια και συνέχεια από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας. Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι από τη μία να αυξάνεται ο πλούτος που παράγεται ετησίως στη χώρα μας (ΑΕΠ) και μάλιστα με τους μεγαλύτερους ρυθμούς στη ζώνη του ευρώ και από την άλλη να μοιράζεται ακόμα περισσότερο άδικα. Να έχουν επίσης διευρυνθεί οι κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες και παραμένουν σε πολύ υψηλά επίπεδα η ανεργία (όσο κι αν μαγειρεύουν τα ποσοστά της για να δείξουν ότι μειώνεται), η φτώχεια, ο κοινωνικός αποκλεισμός, η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα στους εργαζόμενους και κυρίως στους νέους.

Οι προεκλογικές "παροχές" που εξήγγειλε ο κ. Καραμανλής μέσα στο καλοκαίρι αλλά και στη ΔΕΘ, έχουν ήδη πληρωθεί και με το παραπάνω από την τσέπη του ελληνικού λαού. Δεν είναι

σίγουρες, γιατί μετεκλογικά προετοιμάζονται σκληρές αντικοινωνικές πολιτικές και δεν αλλάζουν το χαρακτήρα των εφαρμοζόμενων πολιτικών που εξυπηρετούν τα πλούσια στρώματα της κοινωνίας.

Πίσω όμως από τις προεκλογικές παροχές της ΝΔ και τις αντίστοιχες που εξήγγειλε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κρύβονται οι πραγματικές προθέσεις τους για την επόμενη μέρα των εκλογών. Οι μετεκλογικές προθέσεις τους έχουν να κάνουν με τις δεσμεύσεις της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τον μηδενισμό των δημοσίων ελλειμμάτων μέχρι το 2010. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να μειώσουν τις δημόσιες δαπάνες, δηλαδή τις δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια και το περιβάλλον. Ταυτόχρονα ότι πρέπει να αυξήσουν τα δημόσια έσοδα με νέες φορολογίες (κυρίως με αύξηση του ΦΠΑ), με νέες πολιτικές λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων, με νέες ιδιωτικοποιήσεις (ακόμα και της ΔΕΗ), με μεγαλύτερη ελαστικότητα στις εργασιακές σχέσεις και με δυσμενή μέτρα για το ασφαλιστικό (αύξηση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ξεκινώντας από τις γυναίκες, μείωση συντάξεων, αύξηση ασφαλιστικών εισφορών).

Ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ επιμένει στην ανάγκη μίας πολιτικής εναλλακτικής στις μέχρι τώρα εφαρμοζόμενες νεοφιλελεύθερες πολιτικές από τις κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Μία άλλης οικονομικής πολιτικής, που δεν

θα έχει ως προτεραιότητα την αύξηση των επιχειρηματικών κερδών, αλλά την κάλυψη των κοινωνικών αναγκών, την αύξηση της απασχόλησης, την άρση των κοινωνικών αδικιών και ανισοτήτων, την ριζική αναδιανομή των εισοδημάτων και δικαιωμάτων υπέρ των πιο αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων, την βελτίωση της κοινωνικής προστασίας και την προστασία του περιβάλλοντος.

Ενίσχυση του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές θα σημαίνει πιο αποτελεσματική αντιπολίτευση στις προετοιμαζόμενες μετεκλογικά αντικοινωνικές πολιτικές, πιο ουσιαστική στήριξη των κοινωνικών αγώνων, και μεγαλύτερη πίεση για προώθηση άλλων αντινεοφιλελεύθερων πολιτικών.

**Αντιπρόεδρος ΙΝΕ/ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ,
Υποψήφιος Βουλευτής, ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ
ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ στη Β' Αθήνας*